

मन्तं पिबाथः । विवाः रथो बध्वायादमानः ॥ ७ ॥

अन्तान्दिवो बाधते वर्त्तनिभ्यां । युवोः श्रियं परियो-
षा वृणीत । सूरौ दुहिता परितक्मियायां । यद्देवयन्त-
मवथः शचीभिः । परिघ्नः सर्वां मनावां वयोगां । यो
हस्यवाः रथिरावस्तउसाः । रथो युजानः परिया-
ति वर्त्तिः । तेन नः शंयोरुषसो व्युष्टौ । न्यश्विना वहतं
यज्ञे अस्मिन् । युवं भुज्युमवविद्धः समुद्रे ॥ ८ ॥

उदहयुरसो अस्त्रिधानैः । पतत्रिभिरश्रमैरव्य-
थिभिः । दः सनाभिरश्विना पारयन्तां । अग्नीषोमा
यो अघवां । इदं वचः सपर्य्यति । तस्मै धत्तः सुवीर्य्यं ।
गवां पोषः स्वश्रियं । यो अग्नीषोमा हविषा सपर्य्यात् ।
देवद्रीचा मनसा यो घृतेन । तस्य वृतः रक्षतं पात-
मः हसः ॥ ९ ॥

विशे जनाय महि शर्मं यच्छतं । अग्नीषोमाय आहु-
तिं । योवां दशाद्विष्कृतिं । सपृजया सुवीर्य्यं । विश्व-
मायुर्व्यश्रवत् । अग्नीषोमा चेति तद्वीर्य्यं वां । यदमुष्णी-
तमवसं पणिं गोः । अवातिरतं प्रथयस्य शेषः । अवि-
न्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः । अग्नीषोमाविमः सुमेऽग्नी-
षोमा हविषः प्रस्थितस्य ॥ १० ॥